

22de Møde.

Torsdag den 23. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 22. ds. meddeler Indenrigsministeren, at han samme Dag i Landstinget har fremsat Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

Ved Folketingsmanden for Thisted Amts 3die Valgkreds (Kierkegaard) er modtaget et Andragende fra Hassing—Villerslev Sogneraad om, at det den 1. Juli 1911 aabnede Billetsalgssted ved Hassing maa blive udvidet til Holdeplads med offentlig Sidespor.

Dette Andragende vil til sin Tid blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.

Konseilspræsidenten og Justitsministeren (Zahle): Der er under Forhandlingerne rettet ca. 30 Henvendelser og Forespørgsler til mig. Hvis jeg ofrede blot 10 Minutter paa Besvarelsen af hver enkelt, vilde det tage 5 Timer at svare. Disse ca. 30 Henvendelser har ophobet paa mit Bord en uhyre Dynge af Akter, og støttet til disse Akter vilde det være mig en let Sag at tale Maaneden ud. Men ogsaa denne Forhandling skal jo en Gang have en Ende, og jeg skal søge at udøve Begrænsningens smukke Dyd.

Særdeles mange Medlemmer af de forskellige Partier har udtalt sig om Grundlovssagen, om Muligheden for dens Gennemførelse og Enkeltheder i Forslaget, om Nødvendigheden af Sammenhold trods Meningsforskel. Disse Udtalelser er sikkert ikke uden Betydning, og særlig gælder dette en Udtalelse af Partiet Venstres Ordfører, som i sin store Tale udviklede en Tanke, hvis Hovedpunkt var følgende: at det ikke en Gang var ønskeligt, om det var muligt, at gennemføre en Grundlovs-

ændring i en saadan Form, at den ikke vilde tilfredsstille de socialdemokratiske og radikale Partier. Da det ikke er Grundlovssagen, men Finanslovsforslaget, som er til Behandling, skal jeg nøjes med at understrege denne betydningsfulde Udtalelse af Partiet Venstres Ordfører og derefter gaa over til at besvare de Henvendelser, der er rettede til mig som Justitsminister. Disse kan jeg dele i 2 Grupper, idet Justitsministeriet deler sig i 2 Departementer; hvoraf det ene har Sundhedsforholdene og det andet Retsvæsenet under sig. Jeg skal tage Sundhedsforholdene først.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) har henvendt sig til mig angaaende det derværende Badesanatorium, som i mange Aar har faaet et Statstilskud, der sidste Aar var paa 5,000 Kr. Sparekommissionen har udtalt sig imod, at denne Bevilling blev fortsat, og fra de lægelige Autoriteter derovre og fra Sundhedsstyrelsen er Badesanatoriet mildest talt ikke anbefalet. Jeg tror derfor, at Udsigterne for at erhverve et nyt Tilskud til dette Sanatorium maa siges at være svage.

Jeg skal derefter rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), som var højst forbitret over, at et Apotek i Flauenskjold er blevet nedlagt. Det er oprettet i 1903, og det har lige fra først af vist sig at være meget daarligt. For overhovedet at kunne holde det i Gang har man maattet give den Apoteker, der har haft det, forskellige Friheder, saaledes Frihed for at holde Medhjælper, Frihed for at have Is. Apotekeren kunde alligevel ikke klare sig, og i 1912, den 11. December, har han indsendt til Sundhedsstyrelsen et meget indtrængende Andragende om, at hans Apotek maatte blive nedlagt, og at der i Stedet maatte blive oprettet et i Øster-Vraa. Han beder desværre af Hensyn til Befolkningen derovre, som han gerne vil staa sig godt med, naturligvis ikke fordi han siger noget ondt om den, men af saglige Grunde, om, at hans Henvendelse maa blive betragtet som fortrolig, og jeg er derfor afskaaret fra at fremføre de ganske overordentlig stærke Argumenter, han har ført i Marken for, at hans Apotek skal nedlægges. Jeg maa indskrænke mig til at sige, at han anmoder om at faa sit Apotek nedlagt og er villig til at bære det Tab, som vil falde paa Apotekets Ejendom i Flauenskjold, naar Apoteket blot maa blive nedlagt, og han maa komme et andet Sted hen. Derefter kom der fra Øster-Vraa og Omegns Landmandsforening et Andragende af 31.